

Sygn. akt II CSK 315/17

POSTANOWIENIE

Dnia 10 listopada 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z powództwa A.L.L.
przeciwko Wspólnocie Mieszkaniowej (...) przy Al.P. w S.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 listopada 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Okręgowego w S.
z dnia 4 listopada 2016 r., sygn. akt II Ca (...),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 2700 (dwa tysiące
siedemset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Powód A.L.L. wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego w S. z dnia 4 listopada 2016 r. oddalającego jego apelację od wyroku Sądu Rejonowego w S. z dnia 4 listopada 2016 r. Sąd Rejonowy oddalił powództwo wytoczone przez powoda przeciwko Wspólnocie Mieszkaniowej (...) przy Al. P. w S. o zapłatę 50.483, 64 zł z odsetkami i kosztami procesu.

Dnia 29 września 2009 r. strony zawarły umowę, której przedmiotem było wykonanie remontu dachu budynku przy ul. P. za wynagrodzeniem w kwocie 100 000 zł. Pierwsze dwa etapy prac wykonanych przez powoda zostały

zrealizowane prawidłowo, co odnotowano w protokołach odbiorów częściowych, dokonanych przy udziale przedstawicieli pozwanej i powoda. Odpowiednie części wynagrodzenia zostały wypłacone powodowi. Spór dotyczy wynagrodzenia końcowego oraz wynagrodzenia za roboty dodatkowe. W dniu 21 listopada 2009 r. Zarząd pozwanego z inspektorem nadzoru budowlanego stwierdzili nieprawidłowości w wykonaniu prac remontowych. Powód uzgodnił następnie ustnie z jednym z członków zarządu wspólnoty termin odbioru na 10 grudnia 2009r., mimo zastrzeżonego w umowie obowiązku pisemnego powiadomienia o gotowości do odbioru. Nie bacząc na prośby ze strony członka zarządu o przesunięcie terminu odbioru, powód przybył 10 grudnia 2009 r. i pod nieobecność kogokolwiek ze strony pozwanego dokonał jednostronnie czynności odbiorowych. Pozwana odmówiła zapłaty, wzywała powoda do usunięcia usterek w związku z zalewaniem mieszkań, ale powód nie dokonał poprawek.

W oparciu o opinię biegłego Sądy ustaliły, że prace wykonane przez powoda zawierają liczne wady. Sąd Rejonowy ocenił umowę stron jako umowę o dzieło i uznał, że nigdy nie doszło do odebrania dzieła, wobec czego powództwo jest przedwczesne. Sąd Okręgowy uznał, że umowa ma charakter umowy o roboty budowlane (remontowe), jednak i w tym wypadku inwestor jest uprawniony do odmowy odbioru prac, gdy przedmiot zamówienia został wykonany niezgodnie z projektem i zasadami wiedzy technicznej lub gdy wady są na tyle istotne, że obiekt nie nadaje się do użytkowania zgodnie z jego przeznaczeniem, a taki stan stwierdził w rozpatrywanej sprawie. W konsekwencji uznał, że roszczenie powoda o zapłatę reszty wynagrodzenia nie stało się dotychczas wymagalne.

W skardze kasacyjnej, opartej wyłącznie na pierwszej podstawie kasacyjnej, powód zarzucił naruszenie art. 647 k.c., art. 563 § 1 k.c. w zw. z art. 638 k.c. w zw. z art. 656 k.c., art. 637 § 2 k.c. w zw. z art. 656 k.c. Na tej podstawie wnosił o uchylenie wyroku Sądu Okręgowego w zaskarżonym zakresie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna została ukształtowana w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa, jednolitości

orzecznictwa oraz prawidłowej wykładni, a także w celu usunięcia z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń umożliwiający rozpoznanie sprawy w kolejnej instancji sądowej. Koniecznej selekcji skarg pod kątem realizacji tego celu służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowiona w art. 398⁹ k.p.c., w ramach której Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny skargi kasacyjnej. Ten etap postępowania przed Sądem Najwyższym jest ograniczony do zbadania przesłanek przewidzianych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c. i nie obejmuje merytorycznego rozpatrywania skargi kasacyjnej. W razie stwierdzenia, że występuje co najmniej jedna z tych przesłanek, przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest usprawiedliwione.

Skarżący uzasadnił potrzebę rozpatrzenia jego skargi wystąpieniem przesłanek z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Zdaniem skarżącego w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, które ujął w formie następujących pytań:

1) czy dopuszczalne jest dokonanie jednostronnego odbioru przez wykonawcę prac budowlanych, gdy inwestor nie stawia się na uzgodniony przez strony termin odbioru,

2) jakie skutki prawne ma sporządzony jednostronnie przez wykonawcę będącego stroną umowy o roboty budowlane protokół odbioru prac, gdy inwestor nie stawiał się na uzgodniony przez strony termin odbioru, w szczególności, czy w ten sposób dochodzi do odbioru robót budowlanych ze wszystkimi tego konsekwencjami, a więc ze zaktualizowaniem się uprawnień wykonawcy do zapłaty wynagrodzenia za wykonane roboty oraz rozpoczęciem biegu terminów uprawnień z tytułu rękojmi za wady, i czy tym samym inwestor stracił uprawnienie do odmowy odbioru robót i jego ewentualne zarzuty co do wadliwości wykonanych prac mogą być realizowane jedynie w trybie przepisów o rękojmi za wady.

Powołanie przesłanki objętej art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. wymagało przedstawienia dostrzeżonego zagadnienia prawnego z powołaniem konkretnych przepisów prawa, wykazania, że jest ono istotne, nowe, poważne i dotąd nierozwiązane w orzecznictwie sądowym, a wyjaśnienie go ma znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia sprawy skarżącego, ale także innych podobnych spraw

(por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 9 maja 2006 r., V CSK 75/06, niepubl.; z dnia 5 grudnia 2008 r., III CZP 119/08, niepubl.; z dnia 26 czerwca 2008 r. niepubl.; z dnia 26 stycznia 2012 r., I PK 124/11, niepubl.).

Na wstępie należy zauważyć, że skarga kasacyjna nie została oparta na podstawie naruszenia przepisów postępowania (art. 398³ § 1 pkt 2 k.p.c.). Oznacza to, że Sąd Najwyższy jest związany ustalonym w sprawie stanem faktycznym, ponieważ skarżący nie wskazał, że wskutek uchybień procesowych nie mógł on stanowić podstawy zastosowanych przez sąd drugiej instancji przepisów prawa materialnego.

Zasadniczą przyczyną oddalenia apelacji powoda były inne przyczyny niż akcentowane przez skarżącego w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. W oparciu o opinię biegłego Sąd ten ustalił, że wykonane przez powoda prace remontowe były dotknięte istotnymi wadami, które uniemożliwiały korzystanie z budynku zgodnie z przeznaczeniem, co uprawniało inwestora do odmowy dokonania odbioru prac, a po stronie powodowej nie zaktualizowało się uprawnienie do domagania się zapłaty pozostałej części wynagrodzenia. Problem ten Sąd Najwyższy umówił w uzasadnieniu wyroku z dnia 7 marca 2013 r., II CSK 476/12, (nie publ.), stwierdzając, że odmowa odbioru robót jest uzasadniona m.in. w przypadku, gdy przedmiot zamówienia został wykonany niezgodnie z zasadami wiedzy technicznej lub gdy wady są na tyle istotne, że obiekt nie nadaje się do użytkowania. Okoliczności faktyczne ustalone przez Sądy obu instancji nie dają natomiast podstaw do nadania znaczenia czynnościom podjętym przez powoda bez udziału pozwanego. Tym samym nie zachodzi nie tylko potrzeba ale także możliwość wyjaśnienia kwestii, które skarżący przytoczył jako przesłankę uzasadniającą rozpoznanie jego skargi kasacyjnej.

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do merytorycznego rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Na wniosek pozwanego zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną Sąd Najwyższy orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego na podstawie § 2 pkt 6 w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości

z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych
(Dz.U. z 2015 r., poz. 1804 ze zm.).

aj